

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise ze dne 12. ledna 2011, vydanému ve věci K 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007), o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích zavedených Španělskem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou tytéž, jako byly uvedeny ve věci T-429/11, BBVA v. Komise.

Žaloba podaná dne 3. srpna 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank v. Rada

(Věc T-434/11)

(2011/C 282/88)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (Hamburk, Německo) (zástupci: S. Gadhia a S. Ashley, solicitors, H. Hohmann, advokát, D. Wyatt, Queen's Counsel, a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

— Zrušit odstavec 1 tabulky B přílohy I k rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

— zrušit odstavec 1 tabulky B přílohy I k prováděcímu nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ⁽²⁾ rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

— určit, že čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ⁽³⁾ je ve vztahu k žalobkyni nepoužitelné;

— určit, že čl. 16 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ⁽⁴⁾ je ve vztahu k žalobkyni nepoužitelné;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila procesní požadavky, jelikož:

— neuvedla odpovídající, přesné a dostatečné odůvodnění, a

— nerespektovala právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu.

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení při určení, zda byly naplněny podmínky pro uvedení žalobkyně jako subjektu podléhajícího sporným opatřením či nikoli, jelikož transakce, v souvislosti s nimiž byla žalobkyně zjevně uvedena, byly buď povoleny nebo byly v souladu s rozhodnutími a doporučeními příslušného vnitrostátního orgánu (Německá centrální banka).

3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila legitimní očekávání žalobkyně, že nebude omezujícími opatřeními sankcionována za jednání, které povolil příslušný vnitrostátní orgán. Alternativně uvádí, že sankcionování žalobkyně za takových okolností je v rozporu se zásadou právní jistoty a právem žalobkyně na řádnou správu.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že uvedení žalobkyně porušuje její vlastnické právo či právo na podnikání a představuje zjevné porušení zásady proporcionality.

5) Pátý žalobní důvod vychází z toho, že pokud je pravomoc, na jejímž základě žalovaná patrně jednala, závazná, je tato pravomoc protiprávní, jelikož odporuje zásadě proporcionality.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 65).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 26).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1).

Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2011 — Apotheke DocMorris v. OHIM (Vyobrazení zeleného kříže)

(Věc T-173/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 3.7.2010.